



Tou

Κωνσταντίνου Καραγιάννη

Το νερό στο Αλιβέρι: Μια ιστορία 33 χρόνων εξαγγελιών, χρεών και ερωτημάτων που δεν απαντήθηκαν ποτέ

Από το φράγμα που αναμένουμε δεκαετίες, στο νερό που δεν πίνουμε σήμερα, ως τα νέα ενεργειακά και διαχειριστικά συμφέροντα που χτυπούν την πόρτα της Εύβοιας.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ: ΤΟ ΝΕΡΟ ΠΟΥ «ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΟΤΕ ΕΠΙΚΥΝΔΥΝΟ.»

Στις 12 Μαΐου 2026, η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Κύμης-Αλιβερίου εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο που θα έμενε στη μνήμη: «Νέες αναλύσεις νερού στο Αλιβερί επιβεβαιώνουν ότι δεν είναι επικίνδυνο για ανθρώπινη κατανάλωση». Και μένει στο κείμενο, η φράση-κλειδί: «Πνευμιζείται ότι δεν προκύπτει ένδειξη ότι το νερό ήταν ή είναι επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία».

Αυτή η πρόταση δεν είναι απλώς εσφαλμένη. Είναι αντιφατική με κάθε επίσημο έγγραφο που παρήχθη τα τελευταία δύο χρόνια από την ίδια την κρατική μηχανή. Και είναι αδύνατη μπροστά στο ερώτημα που κανείς εκ των υπευθύνων δεν έχει απαντήσει δημόσια μέχρι σήμερα: πώς φτάσαμε εδώ, ποιος το γνώριζε και πότε;

**ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ
ΝΑ ΘΥΜΑΤΑΙ**

Το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 2024, πολλίτες του Αλιβερίου μιλούσαν παντού — στα καφενεία, στις παρτές, στα κοινωνικά δίκτυα — για το νερό. Η γέυση ήταν διαφορετική. Η εμφάνιση ήταν διαφορετική. Φίλτρα νερού κατεστραμμένα σε χρόνο ρεκόρ. Τριανταφυλλίες καμένες από πότισμα. Κάτι δεν πήγαινε καλά. Αυτές τις αγωνίες των πολιτών που δεν εισακούστηκαν από τον Δήμο τις άκουσε το ΠΑΚΟΕ. Το Πανελλήνιο Κέντρο Οικολογικών Ερευνών, μετά από καταγγελίες κατοίκων, ήρθε, μέτρησε, και ανακοίνωσε ότι το νερό είναι ακατάλληλο. Η απάντηση της δημοτικής αρχής: καθυσχασμός. Στις 16 Οκτωβρίου 2024, ο Δήμος ανακοίνωσε ότι «γίνονται τακτικοί έλεγχοι και το νερό είναι κατάλληλο».

Στις 14 Οκτωβρίου 2024, το Ράδιο Αλιβέρι 1 φιλοξένησε στην εκπομπή «Είμαστε στον αέρα» δύο καίριους συνομιλητές: τον Πρόεδρο του ΠΑΚΟΕ Παναγιώτη Χριστοδουλάκη και τον Διευθυντή της ΔΕΥΑΚΑ Βασιλή Στρουμπούλη. Ο Πρόεδρος του ΠΑΚΟΕ ζήτησε κάτι απλό και λογικό – κοινές μετρήσεις παρουσία εισαγγελέα και αποστολή στο Γενικό Χημείο του Κράτους:

«Να γίνει όλη η δειγματοληψία η επαναληπτική παρουσία εισαγγελά, να πάνε τα δείγματα και τα δικά μας και τα δικά τους στο Γενικό Χημείο του Κράτους, να γίνουν οι αναλύσεις παρουσία ειδικών και δικών μας και δικών τους για να τελειώσει η ιστορία.» (Παναγιώτης Χριστοδουλάκης, Πρόεδρος ΠΑΚΟΕ, Ράδιο Αλιβέρι 1, 14/10/2024)

Ήταν μια πρόταση που δεν άφηνε περιθώριο αμφισβήτησης. Διαφανής, αδιαμφισβήτητη, άμεση. Δεν εσακούστηκε. Αντ' αυτού, ο Διευθυντής της ΔΕΥ-ΑΚΑ απάντησε:

«Δεν έχει έρθει αίτημα στην υπηρεσία. Δεν μπορούμε να υποκαταστήσουμε και τις εταιρείες ύδρευσης αλλά και τις Διευθύνσεις Υγιεινής της Περιφέρειας. Υπάρχουν θεσμικά όργανα τα οποία πρέπει να τα σεβόμαστε [...] Υπάρχει η Διεύθυνση Υγιεινής της Περιφερειακής Ενότητας Εύβοιας στην οποία οποιοδήποτε πόλη της μπορεί να ζητήσει να μας κάνει έλεγχο» (Βασίλης Στρουμπούλης, Διευθυντής ΔΕΥΑΚΑ, Ράδιο Αλιβέρι 1, 14/10/2024)

Αυτό άκουσαν οι πολίτες. Αυτό και έκαναν. Πήγαν στην Περιφέρεια, εφόσον το νερό δεν το έπινε κανείς — συμπεριλαμβανομένου φυσικά και του ίδιου του Διευθυντή της ύδρευσης:

«Εγώ προσωπικά πίνω εμφιαλωμένο. Εγώ όταν μένω στο σπίτι μου...» (Βασίλης Στρουμπούλης, Διευθυντής ΔΕΥ-ΑΚΑ Ράδιο Αλβέρι 1. 14/10/2024)

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ: ΜΗΝΥΣΕΙΣ

Η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας κινητοποιήθηκε από τις καταγγελίες πολιτών. Το Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2024, στελέχη της Διεύθυνσης Δημοσίας Υγείας έκαναν δειγματοληψίες. Αυτό που βρήκαν στον Κάραβο δεν ήταν «ενδεικτικές παράμετροι» — ήταν Υδράργυρος και Μόλυβδος σε υπέρβαση. Παράμετροι άμεσης επίπτωσης στη δημόσια υγεία. Ο Μόλυβδος δεν έχει ασφαλές κατώφλι έκθεσης για παιδιά. Ο Υδράργυρος προκαλεί βλάβες στο νευρικό σύστημα και τα νεφρά.

Η αντίδραση της δημοτικής αρχής στη δημοσιοποίηση των ευρημάτων ήταν χαρακτηριστική στον καυτό Ιανουάριο για το νερό στο Αλιβέρι. Στις 22 Ιανουαρίου 2025, στο Εργατικό Κέντρο Αλιβερίου, διοργανώθηκε εκδήλωση ενημέρωσης με θέμα «Το Ιστορικό της Απαγόρευσης του Νερού στο Αλιβέρι & η Αναζήτηση των Αιτιών Μόλυνσης & Ρύπανσης».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Το Ιστορικό της Απαγόρευσης
του Νερού στο Αλιβέρι
& η Αναζήτηση των Αιτιών
Μόλυνσης & Ρύπανσης

σι επιπτώσεις μολυσμένου νερού στην υγεία των ανθρώπων

ΤΕΤΑΡΤΗ 22.01.25
6.30 μμ

Ομιλητές:

- Χριστοδουλάκης Παναγιώτης, κημικός, καθηγητής πανεπιστημίου
- πρόεδρος Παν. Κέντρου Οικολογικών Ερευνών(ΠΑΚΟΕ)
- Ντόβολης Βασίλης, γιατρός
- Περιβαλλοντικός Σύλλογος Αλιβερίου
- Μειμάρης Λάμπρος, γεωλόγος

Οργάνωση των διεκδικήσεων και του αγώνα

Απογευματινή Συνεδρίαση Ομιλητές: Ευφάνης, Γρηγόρης, Νικόλαος, Ευφάνης, Τζαννέτι
 Παρασκευή 11/12/2015
 Ομιλητές: Ευφάνης, Γρηγόρης, Νικόλαος, Ευφάνης, Τζαννέτι
 Σάββατο 12/12/2015
 Ομιλητές: Ευφάνης, Γρηγόρης, Νικόλαος, Ευφάνης, Τζαννέτι
 Κυριακή 13/12/2015
 Ομιλητές: Ευφάνης, Γρηγόρης, Νικόλαος, Ευφάνης, Τζαννέτι

Διοργανωτές ήταν δεκάδες φορείς — συνδικάτα, σύλλογοι εκπαιδευτικών, συνταξιούχων, γυναικών, μουσικοί σύλλογοι, περιβαλλοντικές οργανώσεις. Η αίθουσα ήταν κατάμεστη από πολίτες που στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν είχαν σχέση με την κομματική αντιπαράθεση του Δήμου — ήταν απλοί κάτοικοι που ήθελαν να καταλάβουν τι τους συμβαίνει. Η συμπόλιτευση ήταν απύουσα. Αντί να απαντήσει στην ουσία — στη μολυσμένη πηγή, στις γεωτρήσεις, στις εκατοντάδες οικογενειακές που δεν μπορούσαν να πιουν νερό — η δημοτική αρχή προανήγγειλε δικαστήρια ως απάντηση στη φράση του Προέδρου

δρου του ΠΑΚΟΕ Παναγιώτη Χριστοδουλάκη ότι ο Δήμαρχος ήταν «εγκληματίας που εν γνώσει του έδινε μολυσμένο νερό». Μετά την εκδήλωση, ΔΕΥ-ΑΚΑ και Δήμαρχος ανήγγειλαν νομικές ενέργειες — μηνύσεις και αγωγές. Το δικαστικό δικαίωμα —πάρχει και κανείς δεν το αμφισβητεί. Αλλά η επιλογή να απαντήσει σε μια κατάμεστη αίθουσα πολιτών με δικόγραφα αντί για επιχειρήματα λέει κάτι για τις προτεραιότητες. Ο Δήμαρχος, ως γεωλόγος, θα έπρεπε να είναι επισημυντικό ο πρώτος που θα έπαιρνε στα σοβαρά τα ευρήματα, θα αποδεχόταν το καμπανάκι των μετρήσεων και θα έμπαινε στην ουσία. Αντ' αυτού επέλεξε να ετεροπροσδιοριστεί από μια λέξη και να απαντήσει με δικόγραφο. Και για να ολοκληρωθεί η εικόνα: Κατηγόρησε τους παρευρισκόμενους ότι άκουσαν να τον αποκαλούν εγκληματία και δεν αντέδρασαν — στιγματίζοντας έτσι ως αντιπολιτευόμενους ανθρώπους που είχαν πάει σε μια εκδήλωση για να μάθουν πως κατέστη το νερό τους ακατάλληλο για χρήση της στήγης που οι τοπικοί αξιωματούχοι τους καθόσυχάζαν τον προηγούμενο χρόνο για το αντίθετο. Όταν η αγωνία για τα παραταξιακά ποσοστά είναι μεγαλύτερη από εκείνη για τη δημόσια υγεία, κάτι έχει πάει πολύ στραβά.

Παράλληλα, κυκλοφόρησε σε τοπικά ΜΜΕ φιλικά προς τη δημοτική αρχή ένα επιχείρημα που αξίζει να εξεταστεί: ότι ο Δήμαρχος, με τη σύζυγό του τη μητέρα του και την τριών χρόνων κόρη του, έπινε το ίδιο νερό μέχρι να έρθουν τα αποτελέσματα — «σε αντίθεση με εισαγόμενους οικολόγους του ΠΑΚΟΕ και μόνιμους κατοίκους Αθηνών». Το επιχείρημα αυτό είναι ταυτόχρονα συναισθηματικά χειραγωγικό και αυτοαναιρουμένο. Συναισθηματικά χειραγωγικό γιατί η αναφορά στην οικογένεια του Δημάρχου δεν έχει καμία σχέση με την ποιότητα του νερού. Αυτοαναιρουμένο γιατί αποδεικνύει ακριβώς αυτό που κατηγορεί: ότι ούτε ο ίδιος γνώριζε τι έπινε, αν έπινε φυσικά.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΠΙΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ
ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ - ΑΛΛΑ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ
ΛΕΞΙΛΑΛΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΥΔΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΔΑ ΥΠΟΔΕΙΞΕΤΕ ΣΗΜΕΙ

Α. Π. ΥΠΕΡΑΠΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΛΑΤΟ ΠΟΤΙΜΟ ΝΕΡΟ

Στις 13 Ιανουαρίου 2025, ο Δήμαρχος Νίκος Μπαράκος μίλησε στον αέρα του Ράδιο Αλιβέρι 1:

«Το 2022, ως πούμε, που έγινε η διαδικασία με το Παρατηρητήριο — ο Δημόκριτος είχε μετρήσει όλα τα σημεία υδραληφίας και τα νερά μας ήτανε πολύ καλά. Τα τελευταία δύο χρόνια, όμως, με το γεγονός ότι υπήρχε λειψυδρία αλλά και υπεράντληση, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες, προφανώς αυτή η ποιότητα του νερού άρχισε να χαλάει.» (Νίκος Μπαράκος, Δήμαρχος Κύμης-Αλιβερίου, Ράδιο Αλιβέρι 1, 13/1/2025)

στο Αλιβέρι

Αν είχε ολοκληρωθεί, θα έλυνε ταυτόχρονα ποιότητα και επάρκεια νερού, θα σταματούσε την υφαλμύρωση λόγω υπεράντλησης, και θα μείωνε δραματικά την ανάγκη για τα δεκάδες κοστοβόρα αντλιοστάσια που υδροδοτούν 125 χωριά και οικισμούς.

Αξίζει να θυμηθούμε τη φράση που είπε ο Δήμαρχος στις 13 Ιανουαρίου 2025 στον αέρα του Ράδιο Αλιβέρι 1:

«Κάθε κρίση μπορεί να γίνει ευκαιρία. Να πείσουμε και λίγο για τα Μανίκια επιτέλους.» (Νίκος Μπαράκος, Δήμαρχος Κύμης- Αλιβερίου, Ράδιο Αλιβέρι 1, 13/1/2025)

Αυτή η κρίση ήρθε. Η ευκαιρία για το φράγμα όμως ακόμα αναμένεται. Γιατί; Επειδή το φράγμα ήταν γνωστό, ώριμο και αναγκαίο πολύ πριν την κρίση. Χρειάζοταν βούληση — που επί δεκαετίες απουσίαζε.

Η έρευνα στα αρχεία της Βουλής των Ελλήνων για το «Φράγμα Μανικίων» αποκαλύπτει 164 αναφορές σε 17 σελίδες, από τη Ζ' Βουλευτική Περίοδο (1990-1993) μέχρι τον Νοέμβριο 2024.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
Σ' ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)
ΣΥΝΟΔΟΣ ΣΤ'
ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΣ ΝΟ'
ΔΕΥΤΕΡΟ 18 Ιανουαρίου 1993

ΣΕΛΙΔΑ 3046

9. Στην με αριθμό 3667/7-12-92 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2135/30-12-92 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:
"Σχετικά με την ερώτηση 3667/7.12.92 που κατέθεσε στη Βουλή ο βουλευτής κ. Μ. Σίδερης παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κ. βουλευτή τα εξής:
Το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν εκπονεί καμία σχετικά μελέτη σχετικά με ύδρευση του κ. Ευβοίας ούτε έχει προτείνει καμία στα υπό έγκριση προγράμματα. Τα έργα αυτά είναι Νομοσχέδιο Έπαισης.
Έχει προταθεί όμως για ένταξη στο δεύτερο Πακέτο Ντελέρ, η μελέτη του οργάνου Μανικίου (περιοχή Κύμης). Το έργο αυτό μετά την ολοκλήρωση του θα εξυπηρετεί τις περιοχές Κύμης και Αλιβερίου ως προς την ύδρευση και άρδευση.
Ο Υπουργός
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ"

Η πρώτη καταγεγραμμένη αναφορά στη Βουλή: 18 Ιανουαρίου 1993. Ο βουλευτής Ευβοίας της ΝΔ Μιχάλης Σίδερης έλαβε απάντηση από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Αχιλλέα Καραμανλή, σε κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσότακη:

«Έχει προταθεί για ένταξη στο δεύτερο Πακέτο Ντελέρ η μελέτη του φράγματος Μανικίου, περιοχή Κύμης. Το έργο αυτό, μετά την ολοκλήρωσή του, θα εξυπηρετεί τις περιοχές Κύμης και Αλιβερίου ως προς την ύδρευση και άρδευση.» (Αχιλλέας Καραμανλής, Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, Βουλή των Ελλήνων, 18/1/1993)

Ήταν το 1993. Το Πακέτο Ντελέρ ήρθε και έφυγε. Το φράγμα έμεινε ως ιδέα. Το 1997 ολοκληρώθηκε η μελέτη. Το 2000 ξεκίνησε η κατασκευή. Το 2005 σταμάτησε λόγω έλλειψης πιστώσεων. Από εκεί και πέρα, κάθε κυβέρνηση το ξαναανακαλύπτει.

Τριάντα τρία χρόνια ερωτήσεων, αναφορών, υπουργικών απαντήσεων που πάντα εξηγούσαν γιατί το έργο βρίσκεται σε «εξέλιξη». Και η κοινοβουλευτική δραστηριότητα δεν σταμάτησε εκεί.

Στις 22 Νοεμβρίου 2024, ο βουλευτής Ευβοίας του ΣΥΡΙΖΑ Συμεών Κεδίκογλου έθεσε επίκαιρη ερώτηση για το φράγμα.

Τον Ιανουάριο 2025, εν μέσω της κήρυξης έκτακτης ανάγκης, η βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ Κατερίνα Καζάνη κατέθεσε ερώτηση για το φράγμα και την ποιότητα νερού.

Τον Μάιο 2026, μη λαμβάνοντας ικανοποιητικές απαντήσεις από την ελληνική κυβέρνηση, η Καζάνη και ο ευρωβουλευτής Γιώργης Μανιάτης έφε-

ραν το θέμα απευθείας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή με ερώτηση για τη χρηματοδότηση μέσω Ταμείου Απανθρακοποίησης. Τριάντα τρία χρόνια, και πλέον αργότερα, το φράγμα Μανικίων εξακολουθεί να είναι ερώτηση — όχι έργο.

Ο Υφυπουργός Εσωτερικών Σπανάκης απάντησε παραδεχόμενος «καθυστέρηση είκοσι ετών» — χωρίς χρονοδιάγραμμα, χωρίς δέσμευση.

Στο προεκλογικό υλικό του 2023 «Έργα με υπογραφή Μπαράκου», το φράγμα Μανικίων ήταν πρώτο — «41 εκατ. ευρώ που θα λύσουν οριστικά το πρόβλημα ύδρευσης».

Έργο με υπογραφή Μπαράκου

Έργα που υποβλήθηκαν και δρομολογήθηκαν με ενέργειες του εκκρινόμενου Εργα του Δήμου Κύμης - Αλιβερίου, Νίκου Μπαράκου, οδηγώντας του οποίου λειτουργούσαν οι τεχνικές υπηρεσίες:

Πρόκειται για έργο που ξεπερνούν τα 35 εκατ. ευρώ, συν το φράγμα των Μανικίων με 41 εκατ. ευρώ.

✓ **Φράγμα Μανικίων**

Το μεγάλο έργο του φράγματος Μανικίων είχε πολλά χρόνια τελματώσει και κινδύνευαν να χαθούν τα χρήματα που είχαν επενδυθεί. Καταφέραμε να εντάξουμε στο πρόγραμμα Τρίτης, ως το π. μεγάλο έργο του προγράμματος, με προϋπολογισμό 41 εκατ. ευρώ. Με την ολοκλήρωσή του θα λυθεί οριστικά το πρόβλημα ύδρευσης όλου του Δήμου, ενώ παράλληλα η λίμνη του φράγματος με την αξιοποίηση των γύρω ορεινών όγκων, θα διαμορφώσει ένα τοπίο τουριστικής έλξης και ανάπτυξης της περιοχής.

Μόλις ολοκληρωθεί το φράγμα, θα λυθεί το πρόβλημα ύδρευσης όλου του Δήμου

Τον Ιούνιο του 2026, ο Δήμαρχος λέει: «Γνωρίζουμε ότι το έργο αναμένεται να ενταχθεί στο Ταμείο Απανθρακοποίησης. Αναμένουμε την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολόγησης». Και ο Περιφερειάρχης Σπανός: «Εξασφαλίσαμε μελέτες και εγκρίσεις και διεκδικούμε κοινοτική χρηματοδότηση». Το 2026. Μετά από 33 χρόνια. Ακόμα «αναμένουμε» και «διεκδικούμε».

Και εδώ ανακύπτει το ερώτημα για τον αγωγό Παραμεριτών — το έργο που επικαλείται η δημοτική αρχή ως την κορυφαία πράξη της έπειτα από την κήρυξη του Αλιβερίου σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Οι πηγές Παραμεριτών ήταν πάντα γνωστές — καλής ποιότητας, επιβεβαιωμένες. Γιατί έπρεπε να φτάσουμε στην έκτακτη ανάγκη του Ιανουαρίου 2025, με 1,75 εκατ. ευρώ έκτακτης χρηματοδότησης, για να ξεκινήσει ο αγωγός που θα έφερνε αυτό το νερό στην πόλη; Γιατί η λύση ήταν γνωστή πολύ πριν την κρίση, αλλά χρειάστηκε η κρίση για να χρηματοδοτηθεί; Και τώρα ο αγωγός εκκρεμεί λόγω νομικής διαμάχης με εργολάβο, με τον Δήμαρχο να δηλώνει στο δημοτικό συμβούλιο της 18ης Μαΐου 2026:

«Εγώ δεν μπορούσα να υπολογίσω τι θα κάνουν οι εργολάβοι.» (Νίκος Μπαράκος, Δήμαρχος Κύμης- Αλιβερίου, Δημοτικό Συμβούλιο, 18/5/2026)

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΠΟΥ ΔΕΣΜΕΥΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Για να κατανοήσει κανείς γιατί το νερό στο Αλιβέρι είναι τόσο ακριβό στη διαχείριση, πρέπει να κατανοήσει τη φυσική πραγματικότητα: 125 χωριά διάσπαρτα σε ορεινό έδαφος, δεκάδες αντλιοστάσια που τρέχουν συνδέσεις, κάθε αντλιοστάσιο καταναλώνει ρεύμα. Και ο ίδιος ο Δήμαρχος το παραδέχτηκε σε πρόσφατη ανακοίνωσή του: «Είναι παράδοξο και άδικο μια περιοχή που σήμερα παράγει περίπου 180 MW ηλεκτρικής ενέργειας να μην απολαμβάνει ουσιαστικά ανταποδοτικά οφέλη

ενώ ακόμη και ο ίδιος ο Δήμος δυσκολεύεται να ανταποκριθεί στο αυξημένο ενεργειακό κόστος».

Το χρέος της ΔΕΥΑΚΑ στη ΔΕΗ δεν είναι καινούριο πρόβλημα. Το Σεπτέμβριο του 2023, σε θυελλώδη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, το χρέος ανερχόταν ήδη στα 9 εκατομμύρια ευρώ — με τον τότε Δήμαρχο Μπουραντά να παραδέχεται δημόσια ότι η ΔΕΥΑΚΑ επί πέντε χρόνια δεν πλήρωνε τη ΔΕΗ γιατί δεν το επέτρεπαν τα έσοδά της, επιλέγοντας να καλύπτει μισθοδοσία και ρυθμίσεις προς ΙΚΑ και εφορία. Τον Νοέμβριο 2024, ο βουλευτής Συμεών Κεδίκογλου ανέφερε στη Βουλή ότι το χρέος εκτοξεύτηκε τα τελευταία χρόνια «κοντά στα 5 εκατομμύρια ευρώ» — πιθανόν μετά από μερική ρύθμιση. Σύμφωνα με πληροφορίες από παρακολούθηση των εργασιών του Δημοτικού Συμβουλίου, το ποσό σήμερα κινείται και πάλι ανοδικά. Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση είχε ζητήσει εγγράφως ρύθμιση των οφειλών στη ΔΕΗ πριν εγκριθεί αναθεώρηση του προϋπολογισμού.

Αυτό το χρέος δεν είναι τυχαίο. Είναι η άμεση συνέπεια δεκαετιών αναβολής ενός έργου που θα αντικαθιστούσε τα αντλιοστάσια με ένα ενιαίο βαρυτικό σύστημα. Κάθε χρόνο που το φράγμα δεν χτίζεται, το χρέος μεγαλώνει. Κάθε χρόνο που το δίκτυο δεν ανανεώνεται, η ποιότητα επιδεινώνεται.

ΤΟ ΑΥΡΙΟ: ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ

Εδώ φτάνουμε στο πιο σύγχρονο και ίσως πιο κρίσιμο κεφάλαιο. Ένα κεφάλαιο που δεν αφορά μόνο το Αλιβέρι, αλλά τη σχέση της χώρας με το νερό ως δημόσιο αγαθό.

Ο Δήμαρχος αναφέρει ότι το φράγμα «αναμένεται να ενταχθεί στο Ταμείο Απανθρακοποίησης Νησιών» — ένα κοινό εγχείρημα Ελλάδας, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, με 1,6 δισ. ευρώ κεφάλαια. Μεταξύ των δράσεων: ανηλιοσταμίσια, φράγματα, ταμειώδεις με χρήση πράσινης ενέργειας. Αντλιοσταμίσια σημαίνει ότι το φράγμα δεν θα είναι μόνο αποθήκη νερού — θα είναι και μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Παράλληλα, η κυβέρνηση προωθεί τη συγχώνευση και κατάργηση δεκάδων ΔΕΥΑ, με απορροφήσή τους από την ΕΥΔΑΠ και την ΕΥΑΘ. Η Εύβοια βρίσκεται ρητά στις περιοχές που εξετάζονται. Για τον Δήμο Κύμης-Αλιβερίου, καμία επίσημη τοποθέτηση.

Συνδυάστε τα δεδομένα: η ΔΕΥΑΚΑ είναι χρεωμένη, εξαντλημένη, με γερασμένο δίκτυο. Το φράγμα αναζητά χρηματοδότηση μέσω ενός ταμείου που συνδυάζει νερό και ενέργεια. Και ο φορέας που τελικά θα διαχειριστεί το αποτέλεσμα ίσως να μην είναι πλέον η τοπική ΔΕΥ. Ποιος θα κατέχει την υποδομή; Ποιος θα ορίζει την τιμή του νερού; Και θα έχουν λόγο σε αυτά οι κάτοικοι του Αλιβερίου; Αυτά δεν είναι θεωρίες. Είναι ερωτήματα που ηγάζονται από επίσημα κυβερνητικά σχέδια και νομοσχέδια που ήδη κυκλοφορούν. Και είναι φυσικά μέρος ενός ευρύτερου σώματος ερωτημάτων που οι πολίτες εκφράζουν και που παραμένουν αναπάντητα:

Γιατί δεν έγιναν προληπτικές ενέργειες για το νερό όταν τα σήματα ήταν ορατά;

Γιατί δεν έγινε εκτίμηση κινδύνου όπως προβλέπει ο νόμος;

Γιατί τα χρόνια έργα δεν προχωρούν; Τι θα γίνει με τη ΔΕΥΑΚΑ αν δεν την απορροφήσει η ΕΥΔΑΠ — και αν την απορροφήσει;

Γιατί οι έλεγχοι ποιότητας νερού έγιναν φθίνουσες τα χρόνια πριν η Περιφέρεια μας πει ότι έχουμε πρόβλημα;

Γιατί το 2026 έχουμε μόνο μία μέτρηση ποιότητας νερού στο Αλιβέρι, ενώ ο ίδιος ο Δήμαρχος είχε πει τον Ιανουάριο του 2025 ότι πρέπει να γίνονται περισσότεροι έλεγχοι;

Πόσο νερό αντλούμε από το δίκτυο, πόσο πληρώνουμε γι' αυτό, και πόσο χάνεται λόγω παλαιότητας των σωλήνων;

Και πάνω από όλα: να πίνουμε τελικά νερό;

Το νερό στο Αλιβέρι

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ: ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η κοινωνική εμπιστοσύνη στο νερό δεν αποκαθίσταται με ανακοινώσεις, ασαφείς τοποθετήσεις, επίκληση στο συναίσθημα και στη διαχρονικότητα του προβλήματος που με κυνικό τρόπο ακούμε στα δημοτικά συμβούλια με την αγαπημένη φράση της παρούσας Δημοτικής αρχής: «...**τρίαντα χρόνια δεν πίνεται το νερό, τώρα το θυμηθήκατε**».

Αυτή η φράση δεν είναι υπεράσπιση. Είναι ομολογία. Γιατί αν το πρόβλημα υπάρχει τριάντα χρόνια — και το παραδέχεται η ίδια δημοτική αρχή — τότε μέρος αυτών των τριάντα χρόνων ήταν η ίδια στην εξουσία. Και η ερώτηση δεν είναι «ποιος το άρχισε». Η ερώτηση είναι «ποιος το λύνει και πότε». Το να δείχνεις πίσω δεν απαντά στο σήμερα.

Η εμπιστοσύνη αποκαθίσταται με ουσιαστικές πράξεις — συγκεκριμένες, μετρήσιμες και δημόσιες. Όχι με μειώσεις τιμών στο νερό της βρύσης που δεν πίνεται: η μείωση κατά πενήντα τοις εκατό σε κάτι που δεν χρησιμοποιείς για πόση δεν είναι ανακούφιση, είναι αριθμητική.

Θα είχε νόημα η παροχή εμφανιζόμενου νερού στους δημότες, αντί να τρέχουν με κούπια σε μια κοινοτική βρύση στα Αλώνια — σκηνικό που θυμίζει ασπρόμαυρη ελληνική ταινία και όχι πόλη του 2026 της «Ελλάδα 2.0».

Αν το νερό ήταν πράγματι προτεραιότητα για τη δημοτική αρχή όλα αυτά τα χρόνια, θα το βλέπαμε στις πράξεις της — όχι μόνο στα δελτία τύπου. Εκδηλώσεις ευαισθητοποίησης για το νερό. Δρώμενα στις κοινότητες. Εκδρομές των σχολείων στο μισοτελειωμένο φράγμα, ώστε οι νέες γενιές να δουν με τα μάτια τους τι σημαίνει να έχεις την υποδομή μπροστά σου ανολοκλήρωτη εδώ και είκοσι χρόνια.

Να οπτικοποιήσεις την ανάγκη. Να κάνεις τη διεκδίκηση του φράγματος συλλογική υπόθεση ολόκληρου του Δήμου και όχι θέμα που ανακυκλώνεται κάθε φορά που ανοίγει ένα μικρόφωνο σε δημοτικό συμβούλιο.

Χρειάζεται τακτική δημοσιοποίηση α- ναλύσεων — τουλάχιστον μηνιαία, για κάθε σημείο του δικτύου. Χρειάζεται επίσημο και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα για τον αγωγό Παραμεριτών και για το φράγμα. Χρειάζεται διαφανής απάντηση για τη μελέτη βιωσιμότητας της ΔΕΥΑΚΑ: πού είναι τα χρήματα, πού πηγαίνουν, πώς θα αποπληρωθεί το χρέος. Και χρειάζεται δημόσιος διάλογος — σε σχολεία, στον Εμπειρικό Σύλλογο, σε λαϊκές συνελεύσεις — για το τι σημαίνει πρακτικά η ενδεχόμενη συγχώνευση με ΕΥΔΑΠ για κάθε κάτοικο του Δήμου.

Το νερό δεν είναι εμπόρευμα.

Είναι δικαίωμα.

Και τα δικαιώματα δεν τα διαχειρίζεσαι με λόγια — τα υπερασπίζεσαι με διαφάνεια, με ευθύνη και με σεβασμό στους ανθρώπους που τα χρειάζονται κάθε μέρα.

Και πίσω από όλα αυτά διαγράφεται κάτι βαθύτερο. Μια διοίκηση εξωραισμού και καθήσυχασμού. Που μπήκε σε έκτακτη ανάγκη το 2025 για κάτι που τα έπιασε σε έκτακτη ανάγκη το 2022 κατέγραφαν ως προδιαγεγραμμένο πρόβλημα. Που δεν μπορούσε να προβλέψει τι θα κάνουν οι εργολάβοι. Που αντιμετωπίζει τα ζητήματα θεραπευτικά — μετά την κρίση, ποτέ πριν. Μια διοίκηση που δεν φαίνεται να νιώθει την πίεση της λογοδοσίας ως καθημερινή υποχρέωση αλλά ως ενόχληση που έρχεται περιστασιακά και μάλιστα όχι από τους πολίτες για τους πολίτες αλλά από την αντιπολίτευση για παραξιακό όφελος.

Το ερώτημα που μένει ανοιχτό δεν είναι μόνο για τα όσα έχουν συμβεί και όσα ακολουθήσουν στο ζήτημα του νερού. Αλλά για το ποιος είναι ο πήχης της κοινωνικής απαίτησης για τα αυτονόητα που τελικά καθορίζει και την ποιότητα των αιρετών που τα διαχειρίζονται.

«Αρχή σοφίας ή των ονομάτων έπίσκεψις» (Αντισθένης)

Η ΔΕΥΑΚΑ εξέδωσε στις 17 Ιουνίου 2026 νέα ανακοίνωση με αναλύσεις νερού σε Αλιβέρι, Κάραβο και Ακτή Νηρέως. Είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις.

α. Η Υπουργική Απόφαση Δ1(δ)/ΓΠ οικ. 27829/ΦΕΚ 3525Β/25-5-2023 αναφέρεται στις παραμέτρους για την ποιότητα του νερού για ανθρώπινη χρήση — και όχι αποκλειστικά για πόσιμο νερό. Αυτή είναι η νομική βάση στην οποία πρέπει να αξιολογούνται τα αποτελέσματα.

β. Σύμφωνα με τις αναλύσεις που μόλις δημοσιεύτηκαν από τη ΔΕΥΑΚΑ και την ως άνω Υπουργική Απόφαση, για μεν το Αλιβέρι ουδεμία παράμετρος είναι εκτός των προβλεπόμενων ορίων — σε αντίθεση με την Ακτή Νηρέως, όπου οι παράμετροι Αγωγιμότητα, Ιόντα χλωρίου, Ιόντα νατρίου και Σίδηρος είναι εκτός των προβλεπόμενων ανώτατων ορίων, καθιστώντας την ποιότητα νερού εκτός ορίων για ανθρώπινη χρήση σύμφωνα με την ισχύουσα Υπουργική Απόφαση. Η ίδια κατάσταση ισχύει για την Ακτή Νηρέως και το 2025 για τις ως άνω παραμέτρους — με εξαίρεση τον Σίδηρο, που τότε ήταν στα 25 με όριο τα 200 μg/L, ενώ σήμερα έχει εκτιναχθεί στα 334 μg/L.

γ. Υπενθυμίζουμε τις δηλώσεις του ίδιου του Διευθυντή της ΔΕΥΑΚΑ στον αέρα του Ράδιο Αλιβέρι 1 στις 14 Οκτωβρίου 2024: «Κάνουμε αναλύσεις προς το τέλος της περιόδου του καλοκαιριού και αρχές του φθινοπώρου, που οι βροχοπτώσεις ακόμα δεν έχουν ξεκινήσει — είναι σε εισαγωγικά η χειρότερη περίοδος την οποία μέσα στο έτος θέλουμε εμείς να ελέγχουμε το νερό.» Αυτό είναι επιστημονικά σωστό — και σημαίνει ότι οι αναλύσεις που γίνονται τώρα, εν μέσω μεγάλων βροχοπτώσεων, αποτυπώνουν την καλύτερη δυνατή εικόνα, όχι την πιο αντιπροσωπευτική. Η πραγματική δοκιμασία έρχεται το καλοκαίρι. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ο ίδιος παραδέχτηκε στην ίδια εκπομπή ότι η ανάλυση του 2022 έγινε τον Μάιο — ακριβώς η εποχή που τα αποτελέσματα, όπως ο ίδιος είπε, «ενοχλείται θα ήταν πολύ πιο καλά». Και ο Δήμαρχος στις 13 Ιανουαρίου 2025 επικαλέστηκε ακριβώς αυτή την ανάλυση για να πει ότι «τα νερά μας ήτανε πολύ καλά». Τώρα ξέρουμε και για γιατί.

Συμπερασματικά: καταγράφεται αυτή τη στιγμή έντονη υπέρβαση για την Ακτή Νηρέως και η ανακοίνωση επαναλαμβάνει, λέξη προς λέξη, την ίδια φράση που αναλύσαμε σε όλο αυτό το άρθρο: «Το νερό δεν ήταν ούτε είναι επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία». Στην ίδια ανακοίνωση, η παραδοχή που την αναιρεί: «η σύσταση αποφυγής πόσης «εξακολουθεί να ισχύει». Η πρώτη προϋπόθεση για να λύσεις ένα πρόβλημα είναι να το αναγνωρίσεις. Εμείς, ακόμα και σήμερα, επιμένουμε ότι δεν υπήρξε ποτέ.

Γίναμε λοιπόν σοφότεροι; Βρισκόμαστε επιτέλους στο στάδιο της πρόληψης, ή συνεχίζουμε να μεγαλώνουμε το χάσμα της κοινωνικής εμπιστοσύνης με την ίδια κοστοβόρα πολιτική της θεραπείας — αυτή για την οποία ακόμα κανείς υπεύθυνος δεν έχει βρει το θάρρος να παραδεχτεί την ουσία: ότι η δημοτική αρχή δεν προέβλεψε, αγνόησε, υποεκτίμησε προετοιμασμένα σημάδια που ήταν ορατά, και αντί να στρέψει την ενέργειά της εκεί που έπρεπε — στο πρόβλημα — την σπατάλησε σε λάθος κατεύθυνση, λοιδωρώντας και σπιλώνοντας όσους είχαν την τεκμηριωμένη αντίθετη άποψη; Γιατί αυτό αποδεικνύεται, για ακόμη μία φορά: ένα τόσο σοβαρό ζήτημα δημόσιας υγείας συνεχίζει να αντιμετωπίζεται με όρους εκτίμησης πολιτικού κόστους, και όχι με όρους δημόσιου συμφέροντος. Το μοτίβο παραμένει αναλλοίωτο. Αλλάζει μόνο η ημερομηνία στην κορυφή του δελτίου τύπου.

«Πάντα ρεΐ» (Ηράκλειτος)

Στις 30 Ιουνίου 2026, ο βουλευτής Εύβοιας Θανάσης Ζερμπίλης ανακοίνωσε ότι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έδωσε το «πράσινο φως» για τη χρηματοδότηση του φράγματος Σέτας-Μανικίων μέσω του Ταμείου Απανθρακοποίησης Νησιών — μια θετική εξέλιξη, αν επιβεβαιωθεί με έργα και όχι με λόγια. Μίλησε για «μια μέρα που περιμέναμε εδώ και 20 χρόνια». Εμείς μετράμε 33. Αυτή η διαφορά των 13 χρόνων δεν είναι αριθμητικό λάθος. Είναι το μέτρο της λήθης. Και όσο δεν συμβεί τότε θα γίνει επιτέλους πραγματικότητα;

«Οὐδὲν κακὸν ἄμιγές καλοῦ» (Πλάτων)

Η κλασική από αρχαιοτάτων χρόνων δικαιολογία κάθε αποτυχίας ως το τελευταίο ρητό για αυτή την εβδομάδα μαζί με μια ακόμη ερώτηση: **Αφού όλα πάνε κατ' ευχή σύμφωνα με τους υπεύθυνους, γιατί είμαστε ακόμη σε έκτακτη ανάγκη;**

ΠΗΓΕΣ / ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

Επίσημα έγγραφα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας: αρ. πρωτ. 5573/10.1.2025, 3022/ 7.2.2025, 170825/28.7.2025, 179284/6.8.2025 · Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο Πόσιμου Νερού 2022 · Πρακτικά Βουλής (Ζ' Βουλευτική Περίοδος 1993 — Κ' Βουλευτική Περίοδος 2024) · Απομαγνητοφωνημένες συνεντεύξεις από τις εκπομπές «Είμαστε στον αέρα» Ράδιο Αλιβέρι 1, 14/10/2024 και 13/1/2025 · Επίσημη δήλωση Δημάρχου Κύμης- Αλιβερίου 23/1/2025 · Ανακοίνωση ΔΕΥΑΚΑ 17/6/2026 · Ανακοίνωση βουλευτή Θανάση Ζερμπίλη 30/6/2026



ZEYΞH

ενώνουμε ιδέες, τόπους και ανθρώπους



ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η Άγκυρα ετοιμάζει τη «Γαλάζια Πατρίδα» σε νόμο και η Αθήνα χαϊδεύει σκάνδαλα



ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

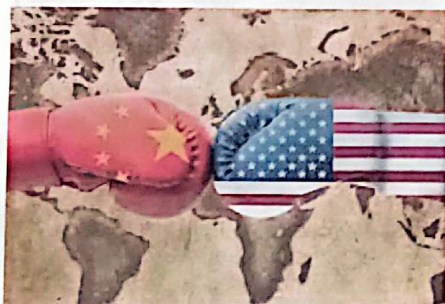
Οι δικοί μας άνθρωποι: Συνέντευξη στην Ελένη Σβορώνου



ΕΥΒΟΙΑ

Από την αποσπασματική παρέμβαση στην ολιστική διαχείριση

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙΝΑΣ - ΔΥΣΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ



Λίγο πριν ολοκληρωθεί το πρώτο τέταρτο του 21ου αιώνα, έχει πλέον διαμορφωθεί ένα νέο διεθνές σύστημα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: έντονη ρευστότητα, αναβίωση του ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων, οικονομική αντιπαλότητα με σαφές ιδεολογικό υπόβαθρο και ανάδειξη νέων περιφερειακών παικτών. Σ. 11



ΛΙΜΕΝΑΣ ΚΥΜΗΣ

Σημαντικές Δυνατότητες και Ανοιχτές Εκκρεμότητες Σ. 9

ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΑΛΙΒΕΡΙ

Από το φράγμα που αναμένουμε δεκαετίες, στο νερό που δεν πίνουμε σήμερα, ως τα νέα ενεργειακά και διαχειριστικά συμφέροντα που χτυπούν την πόρτα της Εύβοιας. Σ. 15-18

ΕΥΒΟΙΑ

Τοπική κοινωνία, Δράσεις, Εκδηλώσεις, Άνθρωποι, Προτάσεις Σ. 3-9

ΟΤΑΝ Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΝΙΚΑ ΤΗ ΓΝΩΣΗ

Η καμπύλη Ντάνινγκ-Γκρούγκερ, η δημοκρατία και η ελληνική εμπειρία της αυταπάτης Σ. 10

Εκκίνηση



Η έρευνα και η ενημέρωση — η κοπιαστική και συναρπαστική διαδικασία που οδηγεί στη γνώση — για κάποιους είναι τρόπος ζωής. Εμείς που οδηγήσαμε το Ράδιο Αλιβέρι 1 στη νέα εποχή το 2022, επιβεβαιώσαμε μια αλήθεια: η πληροφορία που δεν αναλύεται δεν ενημερώνει. Απλώς κυκλοφορεί — άσφαιρος ο θόρυβος, μα εκκωφαντικός.

Η ZEYΞH γεννήθηκε για να καλύψει αυτό το κενό και να γίνει αντίβαρο σε μια νοοτροπία που κυριαρχεί στον Τύπο — και δη τον τοπικό: απλές καταγραφές συμβάντων χωρίς αιτίες, δημοσιεύματα που εξασφαλίζουν βιοπορισμό στα Μέσα αντί να φωτίζουν τις ερεβώδεις πτυχές των γεγονότων. Καλλιεργούμε ως καταναλωτές του φθηνού εξωραϊσμού και της σκληρής καταγγελίας, συνηθίζουμε σε περιβάλλοντα χωρίς αισθητική, παραμένουμε στο χώρο των διαπιστώσεων και όχι των λύσεων — και έχουμε ξεχάσει να κρίνουμε και να απαιτούμε.